

יום התשליח – חלק ד'

387

סימן בירור להגברת השירה. חין לכמה אנשים בעת שאמרו "לחים".

ציווה לנו ניגן שלפני מאמר ואמר
מאמר ד"ה "זידר גור לאלה תחלק הארץ".

אחרי הביאור ברשי' דבר בעניין מיהו יהודי וכן בעניין הסכנה שבזהירות שטחים. ציווה לנו: "הושעה את עמר", פירושו תשב, "ופרצת", אני מאמין. אחר-כך התחיל לשיר "ניעט ניעט". גם טרם צאתו התחיל לשיר "ניעט ניעט" וסימן בידו להגברת השירה. התהוו עדות הסטיימה בשעה 1:35.

יום ראשון, כ"ה תמוז: אחרי מנחה בירך נער חתן בר-מצווה שייהי חסיד ירא-شمיט ולמדן. אחר-כך בירך נוסעים בנסיעה טוביה און א' הצלחה-ידקער זומער ובשמייתם בשורות טובות וועל' ברוחניות ובגשיות.

אמו של הילד שהושיט יד לא"ש בשבת הבנישת היום פתק ובו בקשת סליחה על הנגativa בנה, א"ש ענה שאדרבה, הילד גורם בוה נחת-רוח וכו', קישר זאת להפרטה של שבת - "זוכרתי לך חסד נעוריך וגוי" - וסיים שהלאוי הי' לו נחת-רוח מהגדולים כמו מהקטנים.

על דוח הפעולות במרכזו היהלומים הואיל א"ש לענות: "נת' ות' ות' וכו' - בסימוכות לר'ב-י"ג חמוץ ימי הגאות, אובייר עה'צ'."

יום שני, כ"ו תמוז: אחרי מנחה בירך נוסעים בנסיעה טוביה ובשמייתם בשורות טובות.

יום חמישי, כ"ט תמוז: נסע לאוהל בשעה 3:15 וחזר בשעה 8:30. אחרי מנחה התפרנס המברך לקראת ר'ח מנחם-אב [נדפס בלק"ש חי"ח ע' 49]. כן הורה א"ש להדפיס מחדש את קונטרס הלכות בית הבחירה.

יום שישי, ראש-חודש מנחם-אב על הקביעות בלימוד הלכות בית הבחירה

יום חמישי, כ"ב תמוז: אחורי ערבית בירך נסעים בנסיעה טוביה ובשמייתם בשורות טובות.

יום שישי, כ"ג תמוז: כשהגיעו מביתו עמדו ליד המוכירות משפחה החוזרת בשבוע הבא לא-הקדושים. א"ש נתן "שלום עליכם" לסבא והלה העיגן את בנו, גם לו נתן א"ש "שלום עליכם". הסבא אמר שהיום יום ההולדת של נכדו וא"ש ברכו במול-טוב עד חבר מצוחה. הסבא אמר שהוא נוסע בשבוע הבא לא"ק וא"ש בירך שתהי' עליו בשעה טוביה ומוסחת ושיטמור דרישת שלום לכל הקורבים שם. אחר-כך שאל א"ש על משפחה שעמדה על ידם האם הם קרוביו וכשהלה ענה שלא, אמר א"ש בחוק: הם קרובים דרך אברם יעקב אחר-כך נופף בידו לנכד שלום.

אחר הצהריים נודע שבמוצאי-שבת תתקיים התהוו עדות ובה יבואר הרשי' בפרק בו פסקוק ב.

שבת פרשת פנוח, כ"ד תמוז: שבת בכורך כשהגיעו מביתו עמדה אשה גויה וצילהמה אותו. כשהבחין בך הניח ידו על פניו והפינה את הפנים לצד השני, הגיע ל- 770 בשעה 8:25 - לפני אמרת תהילים (שבת מברכים) - אך לא נכנס לאמירת תהילים.

ירד לкриיאת-התורה בזאל למטה (ברג'יל). אחר הצהרים כשהחל לביתו ניגש ילך קון והושיט לא"ש יד ל"שלום עליכם". א"ש חיך אליו (וראה להלן, ביום ראשון). כשהחל לביתו כשהחל לביתו הביט לעבר בית-הכנסת קערעטען רער שמעבר לרוחב (ראה לעיל ח"ג ביום שבת פרשת נשא).

אחרי מנחה התקישב ללימוד פרקי אבות. אחורי ערבית נסע לביתו וחזר כעבור רביע שעה.

ירד להטהו עדות בשעה 9:30. בניגונים

יום שני, ד' מנ"א: אחריו מנהה בירך את מרת שפורה גולמוביץ' ובנה (מכפר חביב), המאורגנת של הפעולות לעידוד משפחות הגיבורים שנפלו על הגנת ארץ-הקדש) בנסיעה טוביה ובשמיעת בשורות טובות, כן בירך את בנה בהצלחה בלימודיו.

בימים האחרונים רגיל א"ש לחזור מביתו - אחר העזריים - ברגל.

יום שלישי, ד' מנ"א: אחריו מנהה בירך נסעים בנסיעה טוביה ובשמיעת בשורות טובות. אחד מהם דיבר עם א"ש וא"ש בירכו שתהיה לו נחת מהילדים.

אחד כתוב לא"ש: "בתניא פג' מובה בשם כתבי האריז"ל שלעתיד-לבא יהו הלוים כהנים, וכאורה הרוי מובה ביחסאל (מד, יג) שבהנוגע ללוים נאמר 'ולא יגשו לכהן לי וגו' (שאסורים לכהן), ונעה א"ש בתיק'ק: 'מןפניהם שעבדו ע"ז ולא שירן לנדו'ד. וראה רד'ק'. עוד שאל הלה: 'UMBORA' בكونטרס ומען (ע' 80) שאחר (מיישראל) שמשיר חיota לקליפה, מקבל חלקו מה שהמשיר להם. וכאורה היאן אפשר שישראל יקבל מקליפה?'. על זה ענה א"ש: 'ה'ז תלקו ואני מקבל חיota מהם ועד'ר שר המדיינה למושי הטבע'.

יום שישי, ד' מנ"א: בשагיון בבורק מביתו אמרו בזאל קדרושה וא"ש נער ליד גן-עוזן-התהtron ואמור קדרושה.

שבת פרשת דברים, ט' מנ"א: בקריאת-

התורה קראו בספר-תורה של משה. אחרי מוסף הכריזו שיתפללו תפילה מנהה בשעה 6,อลם מספר דקות לפני השעה 3 והודיע המזביך הרב גורנר שא"ש עומד להיכנס להפלת מנהה, לפני שהולך לבתו. א"ש נכנס בשעה 5:55 ובזאל נכח רק מניין מצומעם (הדבר הרי בהפתעה, עד שאפלו הרב חורקוב - שיש לו ארכזיטט היום - לא ידע ולא התפלל במניין א"ש לפני העמוד). מיד אחרי התפללה יצא א"ש

ברבים בימים אלו, והואיל א"ש לענות: "נת' ות' ח. ודבר בעתו - בסימוכות לי"ב-י"ג תמו ימי הגאות, אזכור ע"צ. הורה שבעמך תשעת הימים ילמדו שיעוריהם אלו בשידורי הרדיו. אבל א"ב - לפני שידורו הראשון (באותו יום) אמר לעשות סימונים על מסכתות בבשנים הקודמות (וראה لكمן ג' מנ"א) ותוסיפ, שמנפנוי קווצ' הזמן - אפשר לעשות סיום גם על מסכת של משנהת, ולודגמא: מדות (שג"כ מדובר בענייני בי'ח' ח) או אבות.

שבת פרשת מטוות-משעי, י' מנ"א: אחריו מנהה התישב לאמירת פרקי אבות (פרק שני).

בהבדלה שכח המבריל והחל לשחותה הין מן הנכונות. א"ש הורה בידו בתנועה של תמייה ואמר שיתנוليل לשחות. כשהילד שתה חין א"ש.

במושאי שבת נכנס הרב חורקוב לחדר א"ש והורה לו שידריפו את המאמר של "מצוות בין מקדש" הנדרפס בספר המצוות לצמח-צדק ושיצרפו לה צילום בתיק'ק הצע, ותוסיפ: "מיזאלא אפדרוקען וואס פריער". כאשרם הרב חורקוב שלילה הדפוס לא פעול, אמר א"ש: סאייז דא די ר' יונגעלייט וואס ארבעטען סי-וווי ביינאכט". הרב חורקוב שאל איזה תאריך יהיה "בפתח דבר" (שבכל פעם נתון א"ש את התאריך) ואמר א"ש שיתנו בעצמם, ותוסיפ שרצונו שכשיבו לאחר בבורק כבר היה המאמר הניל' למכירה. כן הורה להדפיס את ערך בין בית-המקדש מהאנציקלופדי תלמודית של הרב זווין זיל, ולהנizzly שמו עליון. נתן למזכיר הרב יהודה ליב גורנר את הביכל ממנו יש לצלט את כתיק'ק הצע.

יום ראשון, ג' מנ"א: מספרים שא"ש הורה למזכיר הרב יהודה ליב גורנר שישאל רב בקשר לטיומין הנוראים בורדי, אם השומעים יכולים בוכות והלאכולبشر.

עם א"ש. "אשר" אמר מיחד עם הילדיים. אחרי התפלה הסתובב והביט עליהם ואחר אמר לモזכיר הרוב גורנו שיאמרו את י"ב הפסוקים ואחר-כך יאמר שיחה. את הפסוקים אמר יחד עם הילדיים ופנוי ערבן. לאחר **שיעור** החמי אחד הילדים ייחד אדוננו מוריינו ורביינו ואחריו ענו כל הילדים "יהי". א"ש מאד חיך.

אחר-כך אמר שתי שיחות (ראה לעיל בפנים הספר ע' 132 ואילך), בשאחרי כל שיחה מתרגם הרוב יעקב יהודיה העכט לאנגלית. אחר-כך ציווה לנו "עוזו עצה" ומאה כפifs בשמה גROLLA. ניגנו "הושיענה את עמך" ואחר-כך חורה שיאמרו (שוב) את הפסוק "תורה צוה לנו משה". לאחר שסיימו ניגשו מרכז הקוינטנות וא"ש נתן לכל אחד חבילת דימס כדי שיחלקו לילדים, שהוא אומר לכל אחד מהמרכזים בפרטיות שייתנו לילדים מטבחות (דימס). אחד כדי שייתנו הילדים לצדקה והשני לעשות בו בטוב בעיניהם. אחר-כך חיבכה ואמיר לרוב העכט שיחלקו עתה את המטבחות לילדים. א"ש הביט איך שמלקלים והורה לרוב העכט שיקח גם לעצמו וחיך אליו. עוד אמר שם ייחסו מטבחות שיגשו למזכירות, ואת המימות שיחיו לモזכירות.

בשיצא – בשעה 4:43 – מבית-הכנסת פתחו בנוגן "אתה הא-ל עוזה פלא" וסימן בידו להגברת השירה. בפרק נגשו הרוב ילדים ולחשו את ידו וחיך אליהם. כשבער ליר ולהלחות הבחן בילדת בוכה, נעצר וננתן לה מעבע לשים לعدקה. היא נרגעה. ילד נגש לא"ש וביקש שיברכו אותו. א"ש הניח ידו הדמונית על ראש הילד וברכו בברכת "יברךך ה' וישמרך וגו".

אחר העזריים לא נסע לבתו. ביוםם אלו כתבו לא"ש שסיימו לבנות את הכנסה והחצר שלפני טלו, והואיל לענות: "ת"ת, ודבר בעתו – בסמיכות לט"ו

ולא אמר פרקי אבות (וראה לקמן טז מנ"א). בעבר מספר דקוטה החל לבתו. חור בשעה לפני מערב.

לחפילת ערבית נכנס משך זמן לאחר עצת השבת, כשהרגלו נעל גומי. בתפילה ישב על-גביו שופך נמנך עשוי מעץ. לאחר שמונה-עשרה ניגש אליו המזכיר הרוב בניין קלין ובידו שני נרות, וא"ש הביט בשתי ידייו ובירך "בורא מאורי האש". אחר-כך העבירו את הנרות לקהל שיברכו עליהם וא"ש הביט על הקהלה.

אחרי אמרת איכה והקינות המתין עד שיבריו על זמן תפילה שחרית. בעבר מספר דקוטה נסע לבתו בשל מושב המכונות מונח לוח עץ דק.

יום ראשון, י"א מניא (תשעה באב נדחה): הגיע מבתו במכונית. בשחרית נכנס לפניו קרייאת-התורה. קראו בספר-תורה של משה. באמירות ההפטרה בכח מספר פסוקים והי' קשה לשמוע את ההפטרה. באמירות קינות ישב ונעמד באמירות "אלֵיכִי צוֹן" עד לסיום התפולה.

(בשעות הבוקר אמרו סיום ברדיי בנהוג בתשעת הימים. בן ערבו סיומים ב-57ל). לתפילה מנהה נכנס בשעה 15:3: כשהוא לבש בטלית ועטור בתפלין. ממשך התפילה וקריאת-התורה – עמד.

מיד אחרי ערבית נסע לבתו.

יום שני, י"א מניא כשהגיע לבובך מבתו עמדו ליד המזכירות שני ילדים עם אבותיהם ואחד האבות אמר לא"ש שהיום ה"אפשרערעניש" של בנו. א"ש בירך "שייה" בשעה טוביה ומוסחת ובין בירך את הילד השני שיזכו לנגדל תורה ולחופה ולמעשים טובים ושיגרל חסיד ירא-שמי ולםדן. לתפילה מנהה ירד לואל למטה, להתפלל עם הילדים מהקייננות היומיות – אהלי תורה, מנוחה, מחנה ישראל, מוריוסטן, בית רבקה ושל'ה – שבאו להתפלל תפלה מנהה

במקום של שבת נוגש לשם. יצא דרך הוזל (ולא דרך הפוזדור).

שבת פרשת ואתזען, נחמו, ט"ז מנ"א: קריית-התורה בשחרית בספר-תורה של משית אחורי מנהה התישב לאמרות פרקי אבות (פרק שלישי, השיר לשבת הקודמת – ראה להקמן בשיפ עקב) ובאמירתו הגבי' מעט את הטידור.

יום וראשון, י"ז מנ"א: אחורי מנהה בירך כמה נוסעים בשמייה בשורות טובות ובחצלה הרבה.

לפנות ערב שנגע לביתו נגשה אשה אל המכונית – שהמתינה ברמזו – ונקשה על החלון. א"ש פתח את החלון והיא בקישה ברכה. א"ש ביזכה ברופואה שלימה והצלחה רבה.

בשחור מביתו עמר ר' ד. קרץ ליד הוזל וכשאדר'ש הבחן בו שאל איפה הוא אוכל, וכשענה שבסטערה אמר א"ש: "או מען גרייט צו, דארף מען גיינ". אחר-כך שאלו האם כך זה כל יום ואיפה אבל אתמול (שבת)? כשהענה שאבל בישיבה עשה א"ש תנוועת תמייה בידו.

יום שני, ח"ז מנ"א: בקריית-התורה בירכו ה"גומל" התמים שהגינו מארץ-הקדוש לשנת לימודים, "קבוצה".

יום שלישי, י"ט מנ"א: בשעה 9:30 ירד לתפילה ערבית בזאל למטה והתפלל לפני העמוד. "ויעד המסדר" לא אפשר שיבנו פירמידות. אחריו התפילה הכריו על קביעה לימוד תורה בעל היללא מהר, בספריית לוי יצחק, ואחר-כך הכריו על זמן תפילת שחירתה.

יום רביעי, כ' מנ"א: נכנס לתפילה שחירות וכשהגיע לעמוד סידר את רצועת התפילין על כף היד. אחורי שמנוה-עשרה פנה אל המוכיר הרוב גורנו לבור האם יש חתן, הי חתן ולא אמרו תחנון.

bab שעליו אמרו "יל לא היו ימים טובים כו".

יום שלישי, י"ב מנ"א: נכנס לתפילה ערבית באיחור, בשעה 10:30, וכעשר דקות אחרי התפילה, בשעה 10:30, נסע עם המוכיר הרב יהודה קרונסקי. חשבו שנגע לביתו, אך הרבנית צלצלה למזכירות ושאלת מתי יבוא א"ש והבינו שלא נסע לביתו. הלכו לביתו לבירר וכעבור כמה דקות – בשעה 11:30 בערך – הגיע א"ש במכונית. בשיצא מהרכבת שאל מדוע עמדים מסביב והמוכיר הרב גורנו אמר מה שהיה, שדאג. א"ש לא ענה, רק חייך ונכנס לביתו אחורי הרבנית, שם דיבר עמה כמה רגעים.

השבוע נסע לביתו בדרך כלל בשעה 10:30 בערך, ובשאר השבועות נסע בשעה 12 לערך.

יום רביעי, י"ג מנ"א: אחורי מנהה בירך נוסעים בנסעה טובה ובשמייה בשורות טובות.

אחר הצהרים לא נסע לביתו.

יום חמישי, י"ד מנ"א: לפנות ערב נודע בשבועה 9:30 תתקיים התWOODות לרגל ט"ז באב.

בשעה 9:30 נכנס לערבית ובשעה 9:45 ירד להתWOODות.

ציווה לנגן ניגון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה "וشنנתם לבניך".

ציווה לנגן: לכתילה אריבעה, "עווץ עצה", "הושעה את עמך", "פרוזות תשב", "ופרצת". אחר-כך התחיל לשיר "ניעט ניעט" וסיין בראשו להגבות השירה. טרם עצרו התחיל לשיר "כ"י بشמחה תעאו", ההתWOODות הסתיימה בשעה 11:15.

יום שישי, ט"ו מנ"א: בשעה 2:30 נסע לאוהל. חור בשעה 15:7. עברו עשרים וחמש דקות נכנס למנוחה בזאל הקטן. נכנס דרך הוזל ונעצר במקומות בו מתפלל ביוםות החול, אך כשהבחין שהבינו את הסטנדרט

פעם אחת), ניעז שוריצי (סימן בראשו להגברת השיריה), לבתיחה ארייבער (סימן לכפול את התנוועה היודואה 10 פעמים) אחרי ברכה אחרונה התחיל לשיר כי בשמה ניעט. טרם צאתו התחיל לשיר כי בשעה 12:20. תצאו. ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:20.

יום שלישי, כי' מניא: על הדוח מהמלזה מלבה במווצאי שבת פרשת ואתנן, הוואיל לענות: נת' ות'ת. ודבר בעתו – בסמכות לב' מניא (עיין תענית כת, א) אובייר עה"צ.

שבת פרשת עקב כי' מניא, מבהיה אלול: בבוקר הגיע מביתו בשעה 8:25 – לפני אמרית תהילים (שבת מברכים) – אך לא נכנס לאמירות תהילים.

אחריו מנהה התישב לאמירת פרקי אבות (פרק ד') ובאמירתו הגביי מעט את הסידור. אחרי ערבית נסע לביתו וחזר בעבור רבע שעה.

בשעה 9:30 ירד להתוועדות. בניגונים סימן בראשו להגברת השיריה. הורה לכמה אנשים לומר "לחיים", ביניהם לרבת הלוי. ציווה לנגן נינון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה "זהרי עקב".

ציווה לנגן "זהריוקטי לכם ברכה", לכתילה ארייבער, "ופרעת". טרם צאתו התחיל לשיר כי בשמה תצאו.

יום רביעי, כ"ד מניא: בשעה 8 החלה ייחידות לאורחים. א"ש ישב בפתח חדרו ובירך כל אחד בשמיות בשורות טובות ולשנה טוביה ומתקאה. כל אחד מהעותרים קובל מא"ש 2 דול. הייחידות ארכה 10 דקות.

נכוס לחפילה מנוחה והתפלל לפני העמוד. בחורת הש"ץ אמר "נקדישך..." ו"קדושה...", בניגון של שבת. אחורי מנוחה בירך נסוע שעמד ליד גן-עדן-התהthon בנסעה טוביה ובשמיית בשורות טובות.

אחר הצהרים לא נסע לביתה. על דוח הפולות הוואיל א"ש לענות: נת' ות'ת. ודבר בעתו – ביום כ"ט מניא (עיין תענית כת, א) אובייר עה"צ.

בשעה 9:30 ירד להתוועדות. הוואיל היה מלא מפה לפה, הגיעו הרבה אורחים מכל קצווי תבל, וכן ילדי הקיינותן גן ישראל ואהלי תורה.

בשיעור השלישי ציווה שכל הילדים יאמרו את הי"ב פסוקים וhubergim יאמרו אחריהם. לאחריו שיטים את השיחה אמרו את הי"ב פסוקים. אחר-כך הכריז אחד הילדים "יחי אדרמור" וכולם ענו אחריו "יחי". א"ש חייך מאד. אחר-כך ציווה לנגן "עווץ עזה" ומהא כפיו משך וממן.

בין השיחות נגשו אל א"ש: הנציג הרפובליקני הרץ לבחירות למידינת ניו-יורק, א"ש הושיט לו יד ודיבר עמו משך זמן ובסוף אמר לו שיאמר "לחיים". אחורי נגש מלוין וapk לסת הושיט ידו ואמרו "לחיים". כן ניגש הסנטור בלום וא"ש הושיט לו ידו ודיבר עמו משך זמן. הלה אמר "לחיים" וא"ש כיבד אותו מהמונוט שלפניו. אחד ניגש וביקש ברכת רפואה שלימה עברו אליו, וא"ש בירכו שהי ברכך אותו באירועים רבים ונשים טובות. כן ניגש קצין שחזר ממשטרת ניו-יורק וא"ש הושיט לו יד ודיבר עמו משך זמן.

בניגונים סימן בראשו להגברת את השירה והורה לכמה אנשים לומר "לחיים", בינויים הד"ר זוויס.

ציווה לנגן: "אני מאמין" (ואחר כך דיבר בעניין המגבית), "הושיעת את עmr", "פרוזות תשב", ניגון הבנה, ד' בבorth (בבא רביית

* וראה בפניהם הספר בהתוועדות ומוסצח זה סכ"ב (ע' 196), שבשנה קודמת (נסמן שם) נהג לפני הדיעת שבתייב שROL בשבת אמרים פרקי אבות, וכשנה זו – לדעה הב' שאין אמורים. וראה גם לקויש ח"ט ע' 43 (משיחת ש"פ ואתנן תשל"ז) ובהערה 53.

הודיעו למוכיר הרב גורנر שבערב תתקיים התוועדות בשעה 30:9. במוסף סימן לשיר "הוא אלוקינו".

אחרי מנהה התקישב לאמירות פרקי אבות.

אחרי ערבית נסע לביתו וחזר בעבו רבע שעה.

בשעה 30:9 ירד להתוועדות. בניינים סימן בראשו להגברת השירה. בין השיחות חיק'ר אל הד"ר פלדמן וסימן לו לומר "לחיכים".

אחרי השיחה בעניין ארץ-הקודש אמר שהחומר למודרב, מאחר והוא הנושא לארץ-הקודש, שיקחו משקה מההתוועדות ויתווועדו שם וימסרו נקודות מהנאמר. נתן משקה לרבי ש. מדר, עברו מוסדות הרשות בכל ארץ-הקודש, ואמר לו שיעשה התוועדות במקומו ובכל בתיה הספר של הרשות, אלא שאנו מחוייב לנסוע בעצמו ויכול גם לעשות שליח או על ידי הנהלת הרשות. כן נתן בקבוק לב. ת. ברושנסקי בשביול כל צע"ח ואמר לו שיחי' העלה ורבה במה שבכתב. אחר-כך שאל היכן הבא-כח של משפחת קרמור הנouse לחתונת, והוסיף הרי ישנו כאן הבן. עליה הרבי ים. קרמור ואדר"ש בירכו שיחי' בשעה טובה ומצוחת ובנין עדי עד על יסודיו התורה והמצווה. הורה לו לחלק את המשקה בцеפת ובירושלים העתיקה ובכל מקום שהשלוחים נמצאים, וכן לחלק בחתונת.

כן נתן משקה לרבי ברעל גורביצ' (מנחם בית רבקה בצרפת) ואמר לו ליחלק בחתונת (של בנו) ושהמשקה הוא עבר צרפת, תומכי תמייניס ובית רבקה וככל המוסדות דשם. נתן גם לרבי ת.ה. ואמר לו לחלק במילאן (איטליה) ושישלח גם לבולוני ולורומא. נתן בקבוק יין למර נמדר ואמר לו: הרי יש לך חתונת ביום ראשון. אדר"ש מזוג לו, בירכו שיחי' בנין עדי עד והורה לו לחלק מזה בחתונת. אחר כך אמר אדר"ש: הרי יש עוד חתונה - ונתן לרבי

אחרי אדר"ש ושהה כשבה.

יום שלישי, ב' מנ'יא: אחרי מנהה בירך נסעים בנסעה טוביה ובשמיית בשורות טובות.

יום רביעי, ב' מנ'יא: לתפילת מנהה הניעו הבנות מקעטפ "אמוניה". אדר"ש ירד לתפילה בזואל לטמה להתפלל עמץן (הן היו בזואל ומהיצה הפרידה בין לבין המניין) אחרי התפילה וירב עם הרוב יעקב ותיאר העכט ושאל את הסדר, וכשענה והתיאר הסדר מי ידבר אמר אדר"ש: "אנן איך וועל האיך וען". אחר-כך אמר לו שיאמרו את י"ב הפסוקים. הילדות אמרו ואדר"ש הביט עליהם בפנים מאיות. אחר-כך אמר ג' שיחות (ראה בפניהם הספר ע' 213 וואילך) כשהוא כשל שיחה מתרגם הרוב העכט לאנגלית. כששים תורגם מסר לו אדר"ש חבילת שיחות (משיחת י"א מנ'יא, בתרגום לאנגלית) וחבילת דימיט. כדי שיחקל לכל אחד שיחה ושני דימיט. לפני שירד מהבימה הורה לרבי העכט שככל הילדות יאמרו שוב את הפסוק "תורה ציווה".

בעצמו מבית-הכנסת בירך את מר נמדר במול-טוב (לרגל חתונת בנו). על יד גן-עדן-חתונת בירך את הר' ד. קרץ והר' ק. דרוק בנסעה טוביה ובשמיית בשורות טובות, וכן אמר להם: מסתמא תקבלו את השיחה (שחייב לילדות) הרוב גורנר מסר להם כמה שיחות ואדר"ש בירכם בשנה טוביה ומתוקה וכטיבה והתימה טוביה.

יום חמישי, כ' מנ'יא: אחרי קריית-

התורה בירך נסעים בנסעה טוביה ובשמיית בשורות טובות.

בשעה 3 נסע לאוהל. חור בשעה 4:45.

יום שישי, ב' ט' מנ'יא, ערך אלל: כשהגיעו מביתו רצחה אשא למסור לו מכתב ואמר לה שתמסור זאת במוציאות.

שבת פרשת ראתה ל' מנ'יא, א' דראש- חודש אלל אחורי ההפעלה כשחזר למקוםו

המצוירות וכשהבחן בו אמר לו "שלום עליכם" ודייבר עמו משך זמן.

על דוח הפעולות במרכו הייחולים הואיל לענות: "נת' ותית' ודבר בעתו – בטמיות לר' אלול כו', אובייר עה"צ".

בערב התקיימה מסיבת עאתכם לשлом לשלוחם הנוטעים לקליפורני (לוס אנג'לס). הרוב מודוקב נאם לפניהם על מעלה השילוחות.

יום שלישי, ג' אלול: אחרי מנחה בירך את השלוחים לקליפורני ברכבת "נסעה טוביה" ושיהיו בשורות טובות ושיהי" בהצלחה רבבה ומופלגת, כתיבה וחתימה טוביה לשנה טוביה ומתוקה". אחר-כך אמר למוכיר הרוב גורנו שיתנו להם את השיחה של קיינטן קן ישראלי.

יום רביעי, ד' אלול: אחרי מנחה בירך נסועים בנסעה טוביה וכתיבה וחתימה טוביה ולשנה טוביה ומתוקה.

יום חמישי, ה' אלול: נסע לאוהל בשעה 10:40 וחוור בשעה 8.

שבת פרשת שופטים, ר' אלול: הגיע מביתו בשעה 15:10.

אחרי מנחה התישב לאמורת פרקי אבות.

אחרי מעריב בירך נסועים (לעrafted) בנסעה טוביה ובשמיעת בשורות טובות והצלחה רבבה וכתיבה וחתימה טוביה ולשנה טוביה ומתוקה. אחר-כך יצא לקידוש לבנה.

יום ראשון, ז' אלול: אחרי מנחה איתל לאחד ברכת מזל-טוב. וכן בירך נסועים בנסעה טוביה ובשמיעת בשורות טובות וכתיבה וחתימה טוביה ולשנה טוביה ומתוקה.

יום שני, ט' אלול: אחרי קריאת-התורה בירך נסועים בנסעה טוביה וכתיבה וחתימה טוביה.

לערך בשעה 5 הגיע האדמו"ר מגור ונכנס לחדר אד"ש (מטפורים שלפני בואו

בלויינסקי ולחנן. אד"ש מזג להם ובירכם "שייה" בנין ערי עד ובשעה טוביה ומועלחת. אחר-כך קרא לחנן מם. גורביץ ונתן לו "לחים". אחר-כך שאל את המוכיר הרוב גורנו האם ישנים עוד בקבוקי משקה.

ציווה לנו: לכתחילה אריבער, "עוצז עצה", התהיל לשיר "ניעט ניעט". טרם צאטו התהיל לשיר כי בשםה תצאו.

יום ראשון, א' אלול: בזרית נכנס לקראת-התורה בשעה 11 (שעה לא גילה). בשעה 15:3 ירד לתפילה מנחה בזאל למטה, היה והגיעו ילדי קיינטן גן ישראל. אחרי התפילה ציווה שיאמרו את י"ב הפסוקים ולאחר מכן יתקשו לפניהם בשופת. אחר-כך נאם לפני הילדים המדריך הראשי כשותים לנאים הורה אד"ש שביאו אליו את המיקרופון ואמר שלוש שיחות (ראה פנים הספר ע' 264 ואילך). אחר כל שיחה תרגם הרוב אברהם שמטוב (מנהלו הקעמאפ) לאנגלית. אחר-כך ציווה לנו: "עוצז עצה", "הושיעה את עמך" – ומחא כפים כמה פעמים. אחר-כך נתן לרוב שמטוב חבית שיחות (מיום ב' אלול תשל"ז) על- מנת לחלק לכל ילד. הילדים שרו "הושיעה את עמך" ואד"ש הגיב במחיאות כפיים בחזוק, אחר-כך ציווה שיאמרו שוב את הפסוק "תורה ציווה" וכן שיגדו בולם ביחד "כתיבה וחתימה טוביה".

על יד גן-עדן-התהtron עמד הרוב ש. מדר ואד"ש בירך אותו בנסעה טוביה ושנה שמחה.

יום שני, ב' אלול: אחרי מנחה בירך נסועים בנסעה טוביה ובשמיעת בשורות טוביה והצלחה רבבה. את אחד מהם שאל האם קיבל משקה במוציאות ונענה בחוויה.

אחר הצעරיים נסע לבתו. בගל הפאראדר של השחרורים נאלצה המכוניות לנסוע דרך קינגסטון בלויין שתי מכוניות משטרת. כשחזר עמד הד"ר רוניק ליד